

Mål C-105/95

Paul Daut GmbH & Co. KG mot Oberkreisdirektor des Kreises Gütersloh

(begäran om förhandsavgörande
från Land Nordrhein-Westfalen)

”Maskinurbenat kött — Värmebehandling — Hygienproblem vid produktion
och utsläppande på marknaden — Handel inom gemenskapen”

Förslag till avgörande av generaladvokat D. Ruiz-Jarabo Colomer föredraget den 24 oktober 1996	I - 1880
Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 15 april 1997	I - 1891

Sammanfattning av domen

1. Jordbruk — Tillnärmning av lagstiftning om hygienkrav — Handel med färskt kött inom gemenskapen — Direktiv 64/433 — Nationella regler som förbjuder import av maskinurbenat kött som inte har värmebehandlats i ursprungsmedlemsstaten men som skall genomgå sådan behandling i en godkänd anläggning i importmedlemsstaten — Otillåtna (Rådets direktiv 64/433, artikel 6.1 c och 6.1 g)

2. Jordbruk — Tillnärmning av lagstiftning om hygienkrav — Ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas myndigheter och samarbete med kommissionen för tillämpningen av lagstiftning om veterinära frågor och avelsfrågor — Direktiv 89/608 — Möjlighet för den behöriga myndigheten i en medlemsstat att begära hjälp från den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat — Möjlighet, i frånvaro av en sådan begäran, för den officiella veterinären i ursprungsmedlemsstaten att, med avseende på värmebehandling av maskinurbenat kött, utse en anläggning inom importmedlemsstatens territorium
(Rådets direktiv 89/608, artiklarna 1, 2, 4 och 8)

1. Artikel 6.1 c och 6.1 g i rådets direktiv 64/433/EEG om hygienproblem som påverkar handeln med färskt kött inom gemenskapen i dess ändrade och konsoliderade lydelse enligt rådets direktiv 91/497/EEG utgör hinder för nationella regler som förbjuder import av maskinurbenat kött som inte har värmebehandlats i ursprungsmedlemsstaten när köttet är avsett att genomgå sådan behandling i en godkänd anläggning i importmedlemsstaten som har utsetts av den officiella veterinären i ursprungsstaten.

Gemenskapslagstiftaren, som är medveten om att maskinurbenat kött är särskilt ömtåligt och lättfördärligt, har i enlighet med artikel 6.1 c i direktiv 64/433 just uppmanat medlemsstaterna att säkerställa att detta kött värmebehandlas innan det används som livsmedel. Denna behandling skall genomföras antingen i ursprungsanläggningen eller, enligt artikel 6.1 g, vid annan anläggning som utses av den officiella veterinären i ursprungsmedlemsstaten.

Av andan i och syftet med denna bestämmelse framgår att behandlingen av hygieniska skäl skall genomföras så snart som möjligt, det vill säga efter det att köttet har benats ur maskinellt. Det är således att föredra att värmebehandlingen genomförs i den anläggning där maskinurbeningen av köttet har ägt rum. Om det emellertid inte är lämpligt att värmebehandlingen genomförs i den anläggning där köttet framställs, bland annat av ekonomiska skäl, bör behandlingen genomföras inom så kort tid som möjligt, det vill säga i en godkänd anläggning som är belägen så nära ursprungsanläggningen som möjligt.

Denna princip, enligt vilken framställningen och värmebehandlingen av köttet skall genomföras i nära anslutning till varandra, såväl tidsmässigt som i geografiskt hänseende, innebär inte att den officiella veterinären i ursprungsmedlemsstaten endast kan välja anläggningar som befinner sig inom denna medlemsstat. Tvärtom kan det rimligen förhålla sig så, att den anläggning som i enlighet med ovan nämnda närhetsprincip är den mest lämpliga kan vara belägen inom en annan medlemsstats territorium, under förutsättning att anläggningen i fråga har ett gemenskapsgodkännande.

Denna tolkning finner stöd i ordalydelsen i artikel 6.1 g i direktiv 64/433, i vilken den officiella veterinären ges befogenheten att utse "annan" anläggning. För övrigt bör det beaktas att denna tolkning är den enda som är förenlig med principerna om gemenskapsmarknadens enhetlighet och om fri rörlighet för varor.

2. Det framgår av artiklarna 1 och 2 i direktiv 89/608 om ömsesidig hjälp mellan medlemsstaternas myndigheter och samarbete mellan dessa och kommissionen för att säkerställa en korrekt tillämpning av lagstiftningen om veterinära frågor och avelsfrågor att varje medlemsstat till de övriga medlemsstaterna och kommissionen skall meddela vilken behörig myndighet som i den staten har ansvar för att bevaka tillämpningen av lagstiftningen i veterinär- och avelstekniska frågor. Enligt artiklarna 4 och 8 i det direktivet hjälper de centrala myndigheterna varandra antingen på begäran, varvid den centrala myndigheten i en medlemsstat begär hjälp av den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat, eller spontant, när dessa

myndigheter anser det vara lämpligt för att den veterinära eller avelstekniska lagstiftningen skall iakttas. I artikel 6 föreskrivs för övrigt en möjlighet för en behörig myndighet att begära att den behöriga myndigheten i en annan medlemsstat skall förstärka bevakningen inom ett visst område, bland annat på anläggningar.

Ett sådant system gör det möjligt för den behöriga veterinärmyndigheten i en medlemsstat att när den anser det lämpligt begära hjälp från den behöriga veterinärmyndigheten i en annan medlemsstat i syfte att genomföra kontroller och förebygga överträdelser. I det fallet måste den tillfrågade myndigheten hjälpa den ansökande myndigheten. Att en sådan begäran kan göras utgör emellertid inte en förutsättning för den möjlighet som den officiella veterinären i ursprungsmedlemsstaten har att, med avseende på den värmebehandling som skall utföras, utse en anläggning inom importmedlemsstatens territorium.